

23. מקום שבחוק זה או בתקנה או חוק עזר על פיו מוטלת חובה על בעל המוסד, ובעל המוסד אינו ניתן לזיהוי או שאין למצאו, חייב באותה חובה גם כל מי שמגהל בפועל את המוסד או שאחראי לניהולו או מי שמקבל במישרין את ההכנסות מן המוסד, כולן או מקצתן, וכל סעד שניתן לבעל המוסד בקשר להטלת חובה זו ניתן גם להם.
24. שר הפנים רשאי, בצו, לפטור מהוראות חוק זה או חוקי העזר שניתנו על פיו, מכולן או ממקצתן, סוגים של מוסדות או סוגים של מקבלי שירותים בניסבות המצדיקות זאת לדעתו, ומותר לסייג פטור מהיטל בסייגים ובחנאים הנראים לשר הפנים, לרבות קביעת אחוז או שיעור נמוכים יותר.
25. הרשות המקומית חייבת להקדיש את ההיטל למטרות סעד בתחומיה.
26. על חוקי עזר לפי חוק זה יחולו בעירייה הוראות סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934¹, ובמועצה מקומית הוראות סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941².
27. פסקה 22 לסעיף 98 לפקודת עיריות, 1934 – בטלה, וכל חוק עזר שהיה בתקפו ערב תחילתו של חוק זה מכוח הפסקה האמורה, רואים אותו מיום תחילתו של חוק זה כאילו הותקן על פי חוק זה ביום תחילתו, אולם תקפו של חוק עזר כאמור יפקע כתום שנה אחת מיום תחילתו של חוק זה, אם לא נתבטל או נשתנה על ידי חוק עזר לפי חוק זה לפני אותו מועד.
28. שר הפנים ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל הנוגע לביצועו.

חובת בעל המוסד

פטור מטעם שר הפנים

יעוד כספי ההיטל

הוראות נוספות בדבר חוקי העזר

ביטול והוראות מעבר

ביצוע ותקנות

ישראל בר-יהודה
שר הפנים

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

1 ע"ר 1934, תוס' 1 מס' 414, עמ' 1.
2 ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

חוק לתיקון פקודת העיריות (מס' 16), תשי"ט–1959 *

1. האמור בסעיף 80 לפקודת העיריות, 1934¹ (להלן – הפקודה), יסומן כסעיף קטן (1) ואחריו יבוא סעיף קטן זה:
- (2) "שר הפנים רשאי, בצו –
- (א) לקבוע לכל העיריות בדרך כלל סוגים של העברות כספים מסעיף הוצאה בתקציב למשנהו שבאותו פרק, ללא אישור הממונה על המחוז;
- (ב) להגביל לעירייה פלונית, בשים לב לגודל התקציב בלבד, את גובה הסכום שהמועצה רשאית להעביר ללא אישור הממונה על המחוז מסעיף הוצאה שבאחד מפרקי התקציב לסעיף הוצאה אחר שבאותו פרק."

* נחקבל בכנסת ביום ב' באב תשי"ט (6 באוגוסט 1959); הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בה"ח 387, תשי"ט, עמ' 256.

1 ע"ר 1934, תוס' 1 מס' 414, עמ' 1.

2. במקום הסעיפים 92 עד 94 והתוספת האחת עשרה לפקודה יבואו סעיפים אלה:

92. (1) ראש העירייה רשאי, על פי החלטת המועצה, להתקשר בחוזה בשם העירייה והוא רשאי לעשות כן גם ללא החלטת המועצה, אם נתמלאו תנאים אלה:

"חתימת חוזים
בשם העירייה

(א) לכל הוצאה כספית הכרוכה בחוזה ניתנת הקצבה מת-
אימה בתקציב המאושר;

(ב) תנאי החוזה אינם בסתירה לכללים שקבע שר הפנים לענין זה בתקנות, ובמידה שלא קבע אותם שר הפנים כאמור—
לכללים שקבעה המועצה לענין זה, בדרך כלל או לענין חוזים מיוחדים;

(ג) ההוצאה הכספית הכרוכה בחוזה לא עלתה על סכום שקבעה המועצה, באישור שר הפנים, לענין זה.

(2) האמור בסעיף קטן (1) אינו גורע מהוראות הסעיפים 65 ו-81.

81 ו-94.

(3) פרטי החוזים שנחתמו שלא על פי החלטת המועצה יירשמו בפנקס שתנהל העירייה לענין זה.

93. חוזה של עירייה למתן זכיון או מוגופולין, או חוזה לעבודה מיוחדת שאין להוצאות הכרוכות בו הקצבה מתאימה בתקציב המאושר, טעון אישור המועצה וכן אישור שר הפנים בכתב.

חוזים הטעונים
אישור

94. (1) לא תתקשר עירייה בחוזה להעברת מקרקעין או טובין, להזמנת טובין או לביצוע עבודה אלא על פי מכרז פומבי.

מכרזים ודרכי
קבלתן של הצעות

(2) שר הפנים יקבע בתקנות את צורת המכרז ואת דרכי הזמנת וקבלתן של הצעות המחירים, ורשאי הוא לקבוע בהן סוגים של חוזים כאמור, שבהם רשאית העירייה להתקשר ללא מכרז פומבי או ללא מכרז ככלל.

3. (1) במקום המלים "חותמת העירייה" לפני סעיף 95 — יבואו המלים "חתימת מטמכים".

(2) במקום סעיף 95 לפקודה יבוא סעיף זה:

95. (1) חוזה, כתב התחייבות או תעודה אחרת מסוג שקבע שר הפנים בתקנות ושיש בהם התחייבות כספית מטעם העירייה, לא יחייבוה אלא אם חתמו עליהם בשם העירייה בצד חותמת העירייה ראש העירייה וכן גזברה, ובאין גזבר — עובד עירייה אחר הממלא את תפקיד הגזבר לפי החלטת המועצה; לא היתה בהם התחייבות כספית כאמור, לא יחייבו את העירייה אלא אם חתמו עליהם בשם העירייה בצד חותמת העירייה, ראש העירייה וכן מזכיר העירייה, ובאין מזכיר — עובד עירייה אחר הממלא את תפקיד המזכיר לפי החלטת המועצה.

"חתימה על
מסמכים מסויימים

(2) לגבי התחייבות כספית שהיא בתחומי סכום שנקבע בתקנות, רשאי הגזבר, באישור המועצה, להסמיך עובד עירייה אחר להשתמש בסמכויותיו לפי סעיף זה.

4. בסעיף 102 לפקודה, אחרי סעיף קטן (ד) יוסף סעיף קטן זה:
 "ה) לא הטילה המועצה לשנת כספים פלונית ארנונת רכוש או ארנונה כללית, או לא אישר שר הפנים את הטלתן, ישולמו בתחום העירייה באותה שנה ארנונת רכוש או ארנונה כללית, הכל לפי הענין, בשיעורים ובמועדים שנקבעו לשנת הכספים הקודמת; לענין סעיף קטן (ד) רואים את הארנונות שישולמו כאמור כאילו הוטלו לאותה שנת כספים שבה ישולמו."

5. תחילתו של חוק זה היא ביום כ"ח באלול תשי"ט (1 באוקטובר 1959). תחילה

ישראל בריהודה
 שר הפנים

דוד בן-גוריון
 ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
 נשיא המדינה

חוק הערבויות לסחר-חוץ, תשי"ט-1959 *

1. בחוק זה –
 "עסק יצוא" – יצוא טובין בתמורה המתקבלת בישראל מידי אדם שבחוץ לישראל, וכן ייצורם או שיווקם של טובין, או מתן שירותים בחוץ לארץ, בתמורה המתקבלת כאמור; "ערבות" – התחייבות לשיפוי הפסד או מקצתו. הגדרות
2. שר האוצר מורשה לערוך בשם מדינת ישראל לערבות שניתנה על ידי אדם להפסדים הנובעים מעסקי יצוא או לערוך להפסדים כאמור במישרין. סמכות לערוך לסחר-חוץ
3. ערבות לפי חוק זה יכולה להינתן לעסקי יצוא דרך כלל, לעסק יצוא מסויים או לסוג מסויים של עסקי יצוא, וכן להפסדים דרך כלל או לסוג מסויים של הפסדים, הכל בתנאים שיראה שר האוצר. היקף הערבות ותנאיה
4. ערבות לפי חוק זה תינתן אם לדעת שר האוצר יש בה לסייע לעידוד עסקי יצוא. תנאי למתן הערבות
5. כל אימת שסך כל הערבויות שניתנו לפי חוק זה, ללא אישור ועדת הכספים של הכנסת, ושעדיין הן בתקפן, עולה כדי 20 מיליון לירות, תהא כל ערבות נוספת טעונה אישור ועדת הכספים של הכנסת. סייג לסמכות
6. שר האוצר יפרסם ברשומות, תוך אחד עשר חודש לאחר תום כל שנת כספים, דין וחשבון על סך כל הערבויות שנתן לפי חוק זה באותה שנה ועל סך כל ההתחייבויות שעדיין הן בתקפן על פי הערבויות האמורות ביום תום שנת הכספים. דינים וחשבונות
7. תקפו של חוק זה עד יום ט"ז בתמוז תשכ"א (30 ביוני 1961). תקופת התקף
8. שר האוצר ממונה על ביצוע חוק זה. ביצוע

לוי אשכול
 שר האוצר

דוד בן-גוריון
 ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
 נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום ב' באב תשי"ט (6 באוגוסט 1959); הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בה"ח 393, תשי"ט, עמ' 364.